

בעניין:

העותרת:

התנועה לחופש המידע (ע"ר) (מס' 580425700)

ע"י ב"כ עו"ד רחלי אדרי

המסלול האקדמי המכללה למנהל

ת.ד. 25703, ראשון לציון מיקוד 752501

טל': 03-9560146 פקס: 03-9560359

דוא"ל: info@meida.org.il

- נ ג ד -

המשיב:

משרד הבינוי

ע"י באי כוח מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

רח' מח"ל 7 מעלות דפנה, ירושלים 91493

טל': 02-5419555 פקס: 02-5419581

הודעה מטעם העותרת בדבר משיכת העתירה ובקשה

להחזר אגרה ולפסיקת הוצאות

בהמשך למסירת הסדר ניגוד העניינים המלא (למעט עניין מושחר אחד עליו הסכימה העותרת) של מנכ"ל משרד הבינוי, מר שלמה בן אליהו ביום 26 באפריל 2015, מתכבדת העותרת להגיש הודעה קצרה זו מטעמה בדבר משיכת העתירה כפי שיפורט להלן, ובמסגרתה בקשה להחזר אגרה ולפסיקת הוצאות העותרת כמתחייב בנסיבות העניין.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. כזכור, ביום 5 באוקטובר 2014 הגישה העותרת בקשת חופש מידע למשיב. בקשה אשר לא נענתה כלל, כפי שיפורט להלן. במסגרת הבקשה ביקשה העותרת לקבל מן המשיב את ההסדר למניעת ניגוד העניינים של מר שלמה בן אליהו (להלן – "בן אליהו") ובכירים נוספים במשרד הבינוי (להלן – "המשרד").
2. רק לאחר הגשת העתירה, שלח המשיב ביום 8 בינואר 2015 בשעה 18:30 בערב, את ההסדר המבוקש עם השחרות לא מבוטלות וללא כל הסבר מניח את הדעת.

3. עם שליחת ההסדר הגישה העותרת הודעה לבית משפט כי המענה הוא חלקי, אינו מספק ואינו מהווה מענה מלא לבקשת המידע שהוגשה.
4. מספר ימים לאחר הגשת הודעת העותרת לבית-המשפט, שלח המשיב ארבעה הסדרים למניעת ניגודי עניינים של בכירים משרד הבינוי, בצירוף הודעת דואר אלקטרוני כי בהמשך ישלחו הסדרים נוספים.
5. ביום 21 בינואר 2015, הגישה העותרת הודעה נוספת לבית משפט נכבד זה, כי סלע המחלוקת בין הצדדים עניינו בהשחרות הרבות שבחר להשחיר המשרד בהסדר, השחרות שלא ניתן להן כל הסבר ונעשו בניגוד לאמור בהסדר.
6. העותרת ציינה בפני בית משפט נכבד זה, כי בהסדר שנשלח אליה עליו חתום מר בן אליהו, **כתוב מפורשות כי על ההסדר חלות הוראות חוק חופש המידע ומר בן -אליהו מוותר על זכותו לחסות פרטים מתוך ההסדר, הכול כאמור בסעיף 12 להסדר.**
7. יש לומר כי לאור האמור בסעיף 12 להסדר, תחושת אי נוחות ליוותה את העותרת בניהול עתירה זו. הנחיות היועץ המשפטי לממשלה (שצורפו כנספחים לעתירה שבכותרת) ברורות מאוד בנושא והן שמתוות את המדיניות המומלצות בכל הקשור בעריכת הסדרים למניעת ניגודי העניינים ובמתן פומביות לאותם הסדרים שנערכו, הנחיות שהפר המשיב.
8. **כאמור בעתירה, המשיב התעלם מבקשת העותרת וזאת בניגוד לדין ולפסיקה. כמו כן, התעלם המשיב לחלוטין מפנייתיה החוזרות ונשנות של העותרת וכל תשובה או סירוב ענייני לא ניתן. בצר לה ובלית ברירה, לאחר שהמשיב המשיך להתעלם מפנייתיה, נאלצה העותרת להגיש את העתירה שבכותרת.**
9. יודגש: העותרת היא עמותה ציבורית, שמטרתה העיקרית לקדם ערכים של שקיפות ודמוקרטיה. העותרת רואה עצמה כמי שטובת הציבור בלבד עומדת לנגד עיניה.
10. "באופן מפתיע", כמנהגן הקלוקל של רשויות ציבוריות, המידע המבוקש התקבל אצל העותרת רק לאחר הגשת עתירה זו לבית משפט. העותרת סבורה, כי יש להוציא מנהג זה משגרת פעולתן של הרשויות. על בית המשפט להביע את מורת רוחו על התנהלות זו של הרשויות, וזאת על ידי פסיקת הוצאות מוגדלות לטובת העותרת. רק בדרך זו, בתקווה, ישתנה המנהג הקלוקל של הרשויות בדבר התעלמות מפנייתיהם של אזרחיהם, אשר הן כזכור, משרתיהן של הציבור.
11. לעיתים קורה שרשויות ציבוריות מתעכבות במסירת המידע, עקב מורכבות הבקשה או קושי במציאת המידע המבוקש, אין זה המקרה בו עסקינן. המידע המבוקש הוא מידע מצומצם, אשר נמצא במשרד המשיב, וחשיבות מתן הפומביות לו אף הוסדרה בהנחיות היועץ המשפטי לממשלה והיא שמנחה את העוסקים במלאכה בעת כתיבתו. עמדת העותרת היא, שמוטב היה לו ההסדר היה עומד לעיון הציבור שכן כוחו של ההסדר הוא בפומביות הניתנת לו ובחשיפתו לעין הציבור ולא בשמירתו במגירה.

12. אין חולק כי רק פנייתה של העותרת לבית משפט זה היא שהביאה את המשיב להיענות לבקשתה. למעשה וכך יודעת העותרת מעבודתה השוטפת והיום-יומית אל מול הרשויות, הרשויות פועלות ב"שיטת מצליח", בידען כי לעותרת כמו גם לציבור אין את האמצעים "לכפות" על הרשות את המגיע להם. על בית המשפט הנכבד להוקיע התנהלות זו של הרשות.

13. לאור האמור לעיל, עומדת העותרת על כך שהמשיב יחויב בהוצאות משמעותיות ובשכר טרחת ב"כ

העותרת, הוצאות אשר תהווה הבעת מורת רוח מהתנהלות המשיב – כנאמן ציבור – אשר כאמור, פעל בניגוד לדין, בניגוד להנחיות היועץ המשפטי לממשלה ובניגוד לאמור בהסדר עצמו. המשיב התעלם לחלוטין מפנייתיה החוזרות ונשנות של העותרת תוך תקווה שזהו מאבק שלא תנהל. העותרת נאלצה להוציא כספים לטובת הכנת עתירה זו הגשתה ומן הראוי כי המשיב יישא בעלויות אלה.

14. העותרת מפנה את בית המשפט הנכבד לבג"ץ 842/93 אל נסארסה נ' שר הבינוי והשיכון שם נקבעו אבני הבוחן בשאלת פסיקת הוצאות לעותר שחזר בו מעתירתו. בעת"מ (נצ') 38527-06-11 זאב הרטמן נ' שמעון גפסו ראש עיריית נצרת עילית מתמצת בית המשפט את אבני הבוחן כדלקמן:

"9. אבני הבוחן בשאלת פסיקת הוצאותיו של עותר שחזר בו מעתירתו, נדונו

בהחלטה שניתנה במסגרת בג"ץ 842/93 אל נסארסה נ' שר הבינוי

והשיכון (ניתן ביום 25.5.1994), והן מתמצות בשאלות הבאות:

(א) כלום היה צידוק בהגשת העתירה?

(ב) האם לא הזדרז העותר בפנייתו לבית המשפט טרם שמיצה את כל

האפשרויות הפתוחות לפניו?

(ג) האם לא היה שיהוי בהגשת העתירה?

(ד) האם עצם הגשת העתירה הוא שהניע את המשיב לחזור בו מהחלטה

קודמת ולהעניק לעותר את הסעד המבוקש בעתירה."

15. בית המשפט הנכבד מופנה לפסיקה דומה:

א. עת"מ 25946-06-12 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' המועצה מקומית בסמת טבעון;

ב. עת"מ 51410-06-13 שמואל אהרנסון עו"ד נ' עיריית נצרת;

ג. עת"מ 21003-03-12 התנועה למען איכות השלטון נ' מועצה מקומית שבלי;

ד. עת"מ 37053-02-13 התנועה לחופש המידע נ' משרד התחבורה;

ה. עת"מ 2380/08 התנועה לחופש המידע נ' משטרת ישראל.

16. בענייננו, היה צידוק משמעותי להגשת העתירה. המשיב התעלם, בניגוד לדין, מבקשת המידע. התעלמות זו, לאחר מספר רב של חודשים היא שהובילה את העותרת להגיש עתירה זו ובלית ברירה. העותרת ניסתה, בכל האמצעים העומדים לרשותה למצות את כל האפשרויות בטרם הגשת העתירה: היא פנתה במכתבים ובתזכורות לממונה על חופש המידע במשרד ואף מנכ"לית העותרת ביקשה לקיים שיחה עם היועץ המשפטי של המשרד לפני הגשת עתירה זו, אך גם זה התעלם מפנייתה.
17. כמו כן, העותרת לא השתהתה בהגשת העתירה. פנייתה האחרונה של העותרת למשיב נעשתה ביום 22 בדצמבר ואילו העתירה הוגשה ביום 5 בינואר 2015, פחות מ-45 יום. סעיף 2 לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, תש"ס-2000 קובע כי "החלטה של רשות" הינה: "החלטה של רשות במילוי תפקיד ציבורי על פי דין, לרבות העדר החלטה וכן מעשה או מחדל". על כן, עתירה זו הוגשה ללא כל שיהוי
18. אין חולק כי אך ורק הגשת העתירה היא שהניעה את המשיב למסור אל העותרת את המידע. אילו לא הוגשה העתירה המידע המבוקש לא היה מתקבל, בוודאי ללא כל אותן השחרות שרק המשך קיומו של ההליך המשפטי הוא שהוביל את המשרד להכיר בטעותו. עובדה זו מתחזקת נוכח האמור בסעיף 12 להסדר עצמו, עליו חתום מר בן אליהו.
19. ידוע כי לעיתים רשומות ציבוריות מתעכבות במסירת המידע, בשל מורכבותו ו/או מציאתו והפקתו, אך זהו לא המקרה בו עסקינן. בכל הקשור בהסדרים למניעת ניגודי עניינים ניתנו הנחיות ברורות מאת היועץ המשפטי לממשלה בכל הנוגע לעריכת ההסכם והן בכל הקשור במתן פומביות להסדר. הנחיות כפי שנכתב לעיל הפר המשיב. ברור הוא שסירוב למסירת המידע איננו אופציה על כן בחר המשרד להתעלם מבקשת העותרת. התנהגות זו הופסקה רק לאחר שהעותרת הגישה העתירה שבכותרת, ורק לאחר שבית המשפט קבע מועד לדיון מקדמי אותו התעקשה העותרת לקיים. רק לאחר כל אלה נשלח המידע באופן מלא וכפי שצריך היה להיעשות מלכתחילה.
20. כאמור לעיל, העותרת עומדת בכל אבני הבוחן שנקבעו בפסיקתו של בית המשפט העליון, פסיקה אשר הושרשה בפסיקה ענפה של בתי המשפט המנהליים, גם ובעיקר בעתירות חופש מידע כגון עתירה זו.
21. עתירה זו הייתה יכולה להימנע לו היה מקיים המשיב את הדין ואת הנחיות היועץ המשפטי לממשלה ומוסר לעותרת את המידע המבוקש. בצר לה, גרר המשיב את העותרת להגשת עתירה זו, תוך הוצאת כספים משמעותית ובזבוז זמן מיותר.
22. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להשית על המשיב את הוצאות העותרות וכן להורות

על השבת האגרה.

רחלי אדרי עו"ד
מ.ר. 64835
רחלי אדרי, עו"ד

26 באפריל 2015